

Φυλίδαι.

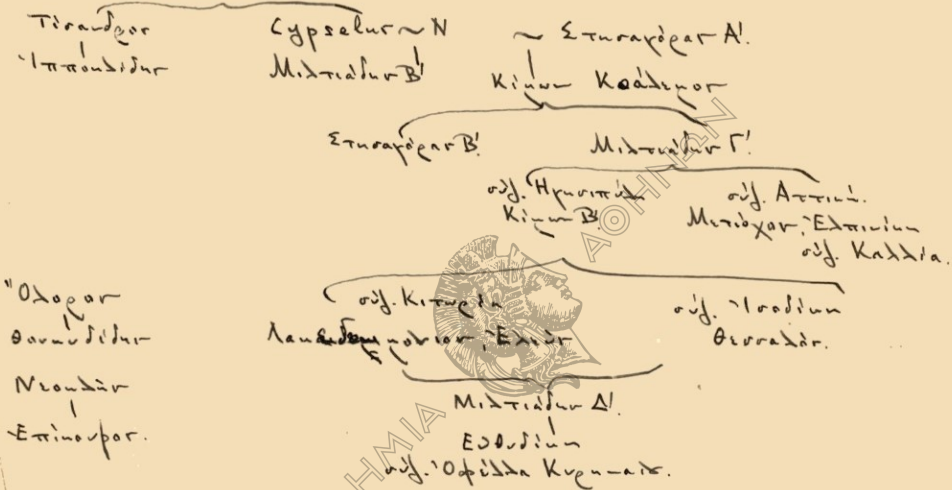
Guilelmus Petersen:
 Quaestiones de Historia
 Gentium Atticarum.
 Slesvici 1880
 NRE p.v. 5. 2 p. 6.

Σ. 16

Φυλίδαι. Στέμματα.

Στέμματα Αίγινα = Αίαντος = Τελαμωνίων = Επιδόρα = Αίαντος =
 Φυλιδάοι (Ευρυόαντος) = Δείκωνος = Επιχουρος = Ανδρόγος = Αρχύλοος = "Ολιος = Λύκος = Τύχωνος =
 Λάϊος = Ἀγαμέμνωνος

Μιθριδάτης Α'

Σ. 19

Noti sunt errores

- Aelian: Var. Hist. 12. 35 Μιθριδάτης ἔπειθ' ὁ τῶν Χερσονήσων ἄλιον καὶ Κυβέλλαν καὶ Ἰωνοὺς
- Cornel. Nepotius in Vita Mithridatis (cf. M. Schulz, Apparatus et annales crit. Rerum Graecarum, spec. II Kiel 1836 p. 3).
- Pausanias VI 15, 6 (ἀνάθηκα Μιθριδάτην τῶν Κιωνῶν, ὁ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰωνοῦ καὶ Χερσονήσου τῶν Ὀφείλια τῶν Ἰωνῶν τῶν Ἰωνῶν τῶν Ἰωνῶν τῶν Ἰωνῶν)
- Andocides De Pace 3 et
- Aeschines De Fals. Leg. 172, qui pro Κιωνῶν Μιθριδάτην Μιθριδάτην Κιωνῶν δεικνύει (cf. C. Fr. Hermann, Lehrbuch der griechischen Staatsaltertümer S. 111 u. 20)
- Demosthenes Contra Aristocraten p. 688 qui Cimonem cum Mithride patre confundit id quod v. d. Müller-Strübing l. p. 174 sqq. demonstrasse mihi videtur.

(ἀναδοχῆς.)

et his temporibus, non minus exiis, quae supra dixi, quam inde apparet, quod multas Olympiae victorias esse consecutor esse Herodotus nar- rat. quae res summo apud graecos honori fuisse constat. Praeterea aperte Herodotus VI. 35

ἀνὰ ἐδουλοῦναι Μιθριδάδην ἂν Κυβέλου δicit, nec non magnam ejus- dem rei documentum est quod 37 dicit:

ἂν δὲ Μιθριδάδην Κενταύρῳ τῷ Ἰσδοῦ ἐν πύμῳ πεποιῶν. Quae nam res enim potentissimo regi esse poterat cum gente obscura?

Metuisse vero et Pisistratum et ejus filios Philaidarum opes cum e verbis Marcellini (l. I. 7) his: ἂν (sc. Pisistratus) ναὶ ἠγοῦσθαι δόξα- ναι ἀντιπύμῳ (sc. Miltiades) ἐκθροῦναι τὴν δυνάμειν ἀπὸ τῶν ἰσθμίων ἂν Ἀθηνῶν intelligi licet, tum inde quod Cimonem, Miltiades

Marathonii patrem in exilium Pisistratus eiecit, reducerem autem postea tyranni filii interfici jusserunt nocte. (Recte hanc rem in- quet Hs. in Zeitschr. f. d. Alt. 1843 p. 603)

Ex hac igitur gente primae Pisistrati tyrannidis temporibus edu- catur Miltiades noster.

Hic quondam ante domum suam januam sedebat, cum homines pe- regrinorum in modum ornator advenientes vidit.

Quos statim in hospitem invitavit.

It vero hospitio accepto Miltiades ostendunt, per illum Apollinis oraculum evanire.

Dolores enim sese esse, ut, quomodo ab hostium sese impetibus defen- derent, oraculum Delphicum consulere, a popularibus suis missos.

Responsum autem sibi esse auxilium sibi futurum esse, si eum, qui ab ora- culo profector prius hospitio excipisset, ut occideret secum daturus fuisset.

Quibus auditis Miltiades, uteretur

ἀποδύεσθαι τὴν Περσέων ἀπὸ ναὶ βούλομαι ἰσθμίου ἔλαι, ad deorum voluntatem perficiendam paratum sese esse respondit. Itaque

Delphos misso, qui, cum Miltiades quae peterent Doloci, faciendam esset, oraculum consulere, deo consentiente collectis quicumque Athen-

niensium coloniae condendae participes esse cuperent, navibus in Cher- sonesum Miltiades profectus est.

Ibi a Dolocis tyrannus factus Chersonesum muro a continenti seclusit ab Apzinthisque hostibus illos defendit, his autem ita repulsis

Lampsacenis bellum intulit. Quo in bello vix ab hostibus captus a Lampsacenis Croesi, Lydorum regis, minis perterritis in libertatem resti- tutus est. Haec necessitudo inter Miltiadem et Croesum intercedens unde orta sit non traditur.

8
incidisse statueret in eundem annum, i. e. in alterum ex illis duobus, in quo
revera haec illae res incidere. Itaque cum Scythica expeditione anno
512 suscepta conjunxit Hipparchi necem, quam revera in anno 514 posse
multanos cogunt testimonia. Idem consilium secutus variorum Itu-
lici auctor Pisistrati principatus initium cum Aesopi Delphice
conjectum in anno 563 ponit, cum in hunc annum posteriorem rem
solum incidisse veteres (Cf. Hengen p. 175) tradant. Auditoribus, si
modo in horum usum tabulam aliquis grammaticus composuit, haec ra-
tionem remenioriam faciliorem cum reddidisse intelligitur.

Miltiades Π', Cimonis Α' filius, Stegagorae Β' frater natu minor, Archonem
eponymum anno 524 eum fuisse Dionysius H. VII 3, Olympiicon Pseudo-
Andocides in Alc. 33 tradit. (Καισαρ αὐτοῦ ἀδελφὸν (Μιγνῶν) Οὐνο-
μίου τῆ, ἀλλὰ καὶ πατὴρ αὐτῶ Μιλτιάδου. Quamquam non nimium huius
testimonio tribuerim, cum Herodotus nihil de hac retractat, sed cum
Cimone patre potius Miltiaden confecti dixerim (cf. ant.).

Pisistratidas, utpote qui patris necis consocii essent, cum alia Miltiadi
beneficia Athenis tribuisse, tum Stegagora fratre occiso, ubi locus ejus
succederet, tunc data Chersonesum eum misisse Herodotus VI. 39 nar-
rat.

Non ingratum Stegagorae necem illis accidisse opinor, quippe ubi potius
quam studio atque amore eum colentibus.

Chersonesum postquam anno 515 pervenit, urbium Chersonesiarum
principibus (οἱ ἀρχαῖοι), quibus coram dolore suum propter
fratris ejus mortem declararent, convenerant, in vincla conjectis, qui-
gentis corpus circumdedit custodibus, Olorique, Thraciorum regis, filiam
Hegesipylem uxorem duxit, imperii scilicet confirmandi causa (Ἰνδῶν
ἐπιβουλήν τῶν Διονυσίων Marcell. l. 1. 11). (V. d. Dunder IV p. 640.)
quod dicit, cum Plutarchus (Cim. IV) Cimonem, Miltiadis filium ex hoc
matrimonio ortum, anno 489 ἡγετῆρα ναυαρχαῶν nominat, post Scy-
thiarum deum expeditionem Miltiaden hoc matrimonium inisse posse.
et cum Herodoti atque Marcellini haec sententia pugnat, neque Olorum
tyranno imperio egenti filiam uxorem datum fuisse existimo. Multis
enim annis interjectis deum in tyrannidem Miltiaden restitutum esse
infra videbimus. Plutarchi autem illud ἡγετῆρα ναυαρχαῶν non urgendum
est.)

Miltiadis
(cont.)

Non tam longus (innotuit) in hac re explicanda fuisse nisi de ea dis-
sentirent cum Pauly l. I. vol. V p. 23, ubi haec leguntur: Im Anfang
des Jahres 496 musste er vor dem Andrang Scythischer Schaa-
ren aus den Chersones weichen, und noch nicht lange war er
zurückgekehrt, als er etc. In eundem errore v. d. Stein ad Herod.
VI, 40 incidit, qui verba τῶν ἀκατάβητων ἢ ἀναξοῦ ἢ ἡγα-
γῆται ad fugam Miltiadis ab Scytharum irruptione factam,
— de qua postea demum Herodotus loquitur — spectare cen-
seat, quare in eam incidit difficultatem, ut addere debeat
haec: Damit wird der Excurs von den Scythen in der zu V, 35
erwähnten, hier aber der Klarheit nicht eben günstigen Weise ein-
geführt. Deinde in verbis τῶν ἡγῆται ἢ ἀναξοῦ ἢ ἡγαγῆται
inscribit ἡγῆται, verba ἡγῆται autem et ἡγῆται zurückgekehrt
restit. Itaque non sibi ipse parat difficultatem, quam his
exprimit: Wie sich Miltiades so lange vor den Persern, denen er
sich doch bei jenen Zuge feindlich gezeigt hatte, unbelästigt habe
behaupten können, erklärt Herodotus nicht. Immo non in Chersoneso
erat tunc demum, quam Jones Persarum fugam excutere coe-
perant Chersones; quae enim adhiberant. Vidi Duncker quomodo
rem fingat ut rideat, quae dicit non sufficere, nisi quod locus
ille, quem antea commemorari, ab adversariorum eum uerum parte
stare demonstrare videtur.

In alterum deinde regnum, in annum fere 495, expeditionem Milti-
adis in Lemnū insulam susceptam incidere oportet, quam
commemorant Herodotus VI, 140, Nepos l. I. II. A Persarum
imperio liberam his temporibus illam insulam fuisse ex He-
rodoti verbis concludendum est.

Haec partim armis, partim e vetere oraculo occupavit, ut tradunt
Herodotus et Charax Perg. (Miller Fragm. III p. 642, 30), cum Diode-
rus X, 48 et Zenobius prov. III 85 hanc praetextam causam incol-
lis fuisse, revera uero uerum Persarum in ejus se potestatem
eos permisisse affirmant. (Vel potius Atheniensium. Οὐδὲ τῶν
ἡγεῶν τοῦ Ἀθηναίων τῶν Μιλτιάδου cf. Duncker l. I. IV p. 641).

(2. 2. 2.)

Persis jam appropinquantibus iterum e Chersoneso Miltiades fugit, postquam quinque naves — quibus una in itinere a Persis capta est — divitiis suis oneravit, Athenasque se contulit.

Ibi quod a tyrannis Chersonesum quondam missus esset propter ipsamque tyrannidem accusatus liberatur (cf. ibid. p. 652 seq.). Qua ab accusatione Alcmaeonidae fortasse non alieni sunt

Maxanta Atheniensibus fit victoriae Marathonicae

Miltiades nō nisi tanta republica vobis et tot angōi paratos videtur plus quinque et sexaginta annos natus

Mertioxus. Miltiadis ex uxore Attica liberorum natu maximus. Hunc cum una illa e quinque patris Chersoneso fugientis Phoenices ceperunt captumque ad Dariū regem duxerunt, quippe cui propter Miltiadis patris in eum consilium gratissimum esse facturos esse sperarent.

Kimon B. filius Miltiadis ex Hegesipyle, Olorii Thracum regis filia, ut Archelaus et Melanthio praetis auctoribus Plutarchus Ci-IV tradit. Nothus igitur erat, quae vero res illis temporibus quominus quis civis Atheniensis optimo iure esset, impedimento fuisse non potest. Etiam Cleisthenis et Cleistocles erant nothi.

Filii Cimoni tres erant Lacedaemonius, Eleus, Thessalus.

Θαρσίδης ὁ Ὀδίσκου. Hunc quoque e Philaidarum gene fuisse testimonio satis multis constat. At quando cum iis conjunctus fuerit non liquet.

Miltiades Δ! cognomine δόκιμος ἄνθρωπος. Alexandri Magni fore aequalis, qui in titulis navalibus commemoratur. Is esse videtur, quem ad Miltiade Marathonio genus deduxisse cujusque filiam Enthydicen Ophellan, Cyrenensium tyrannum, Alexandri autem amicum, uxorem duxisse Diadorus XX 40.5 tradit.